

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοος ό χρόνος είναι
κι' έδρα πάλιν αι' Αθήναι.

Χίλια όκτακόσκι κι' έννενηντα ένα,
πάντα κάθε χρόνο τά συνειθισμένα.

Τών ύρων μας μεταβολή. — ένδιαφέρουσα πολύ.

Ό Ρωμηός τήν ιδιομάδα — μόνον μία φορά θά βγαίη,
κι' όταν έχει εξουσία — κι' όποτε μου καταβάνει.
Συνδρομητής θά δίγωμαί — γιατι λεπτά δέν γχομαί,
και 'στών Αθωνών τήν πόλιν — και εις τήν άλλοδαπνήν,
και εις τήν 'Ελλάδα όλην — δίγως νάτζια κι' έντροπήν.
Συνδρομή γιὰ κάθε χρόνο — γράτκα δώδικα και μόνο,

γιὰ τά ένα όμοις μέρη — δεκαπέντε και 'στέ χίρι.
Κι' ένα φύλλο έν κρατζις — γιναι συνδρομητής,
κι' όσοις τόν παρὰ δέν δίδει — θά τόν φάη ματρο φιδι.
Γράμματα και συνδρομαί — άπ' εδείας προς έμει.
Γιὰ τή σάρα και τή μάρα — κάθε φύλλο μία δεκαρία.

Πέντε του Όκτωβρίου,
παντού όρηγή Κυρίου.

Πενήντα πέντε πούντος και τρακόσκι,
ζωρώγραφα παλουνται δσα δσα.

Νέος πάλιν λουκουμάς
έτοιμάζεται γιὰ 'μάς.

Έγώ μέν, Έλληνές μου, με κραταιών παλάμην
ύπερ ήθών πατριών δεινώς έμαχασάμην,
κι' εις τας σκιὰς πατέρων άπλοϊκών ύπέϊκων
έν παροιμίαις είπα τό πρόπον και προσήκον,
σείς δ' όλοι άσεβείτε 'στά πάτριά σας ήθη
και τάρτα δσπερμαι τά παρασύρ' ή λάθη.

Έγώ μέν, Έλληνές μου, σάς είπα νέα σκέτα
λίγιν και μεγαρρήμων ως άλλος Περικλής
πώς του καπνού άνάγκη να λείψουν τά πακέτα
και να μη δίδη φόρους ό κάθε θεριακλής·
σάς είπα πως κοστίζει τό κάπνισμα βαρειά
κι' άνάγκη να δουλέψη σάν πρώτα ζυγαριά.

Σείς όμοις θεωρείτε τά λόγια μου δστέια
και όλοι τοιγαρτα καπνίζετε πακέτων,
και τρώτε μόνο πίσταις 'στά ζαχαροπλαστέια
άντι των εργολάδων, τριγώνων και κουρκέτων,
και ούτω λησμονείτε τά πάτριά σας ήθη
κι' ή δόξα μες θαρρείτε πως είναι κολοκύθι

Όμως άνήρ μεγάλος, που τί ζητεί δέν ξέρει
και κυδερνά τό κράτος εις τούτον τόν καιρόν,
ύπόσχεται και πάλιν να μάς έπαναφέρη
εις τόσας αναμνήσεις αρχαίων ήμερών,
και ν' άναζωπυρήση 'στόν κάθε πατριώτην
δσπν άγάπην είχε 'στών διαιταν τήν πρώτην.

Άς είναι δοξασμένη αυτού ή βασιλεία,
οι πάντες δε με στόμα θά μένουν άνοικτό
δταν ίδουν παλάντζιαις εις τά καπνοπωλεία.
τό τέσσερά μας κι' ένα, τó δύο μας κι' όκτό,
και τότε θά ειςεύρη πός 'Έλλην και ζαγάρι
τί πέρνει, τί δέν πέρνει, και τί καλπό φουμάρι.

Τό κράτος των πακέτων θά τó σκεπάση λήθη
κι' ό Θεοδώρις ως άλλος Όλύμπιος βροντών
θά κατακεραυνώση τά γαυριάντα πλήθη
των τόσων λαθρεμπόρων και των καπνοφαντών.
Μά τότε θ' άκριθήνη μονάχα τó λιθάρι.
γιατί θ' άνάψη όλο έμπρός 'στόν Δεληγιάννη.

